

Puizl Attila
Szülóm e kert

Apám az égig emel, még karonülő vagyok,
Óriás Víztorony magasodik felettem,
E tágas táti réten sok emléket hagyok,
Születésem kertjét sohase feledtem.

Biciklizem - szabályos az utcák ere,
Iskolám salakján rúg bőrt a pajtás,
Minden mozdulat a jövő játszótére,
Mint párásan csillogó kertben a hajtás.

Kiserdő, Halászcserda, Dunám széles partja,
S a mind színesre szántott földek színtere,
Kamaszon lelkem a folyó felett tartja,
Mind vérpiros-szívem édes színszere.

Kőszikla, kőgát, Sashegy havas orma,
Tavasszal szerelemittas kerti fűz,
Itt lettem nyárra ily felnőtt-forma,
S hulló levél halma adta tűz.

Idős lettem immár, alkonyul az ég,
Templom s temető közt jár a jegy,
Szívemben Szülóm s Földem ég,
Míg folyóm egy irányba megy.

2021.01.18.